

[Madsen-Mygdal.]

har den gjort før, det vil den ogsaa gøre denne Gang, naar den faar Øje paa, hvad det virkelig er, her er paa Færde, at det er den socialistiske Ulv i Faarepelsen, der er ude, at det er intet mindre end Socialisering af dansk Landbrugsjord, her foreslaas.

Den højtærede Landbrugsminister erklærede gentagende, at han var rede til Forhandling. Men saa vidt jeg kunde forstaa ham, var det kun Forhandling vedrørende de mange og i Virkeligheden ogsaa væsentlige Mangler, som Lovforslagets Paragraffer er behæftet med i teknisk Henseende, men derimod ikke om det rent principielle i Forslagene.

Hvis den højtærede Minister virkelig ønsker at faa noget som helst ud af disse Forslag, hvis han ønsker at træde i virkelig Forhandling med andre Partier end dem, han forud for denne første Behandling har drøftet Forslagene med, maa jeg gøre Ministeren opmærksom paa, at ved stædig Fastholden af de to Principper, som er Lovforslagenes Hovedindhold, for det første vilkaarlig Ekspropriation til Underpris og for det andet offentligt Fæste som eneste Brugsform, naar han ikke frem til Forhandling mellem Partierne.

Men for at faa Klarhed over, om Ministeren mener noget alvorligt med sine Udtalelser om Forhandlingsvillighed, skal jeg til Slut tillade mig at stille et Par Spørgsmaal til ham. For det første, om han er rede til at stryge Forslagets Ekspropriationsbestemmelser, der er i Strid med Grundlovens § 80, og i Virkeligheden for Øjeblikket er upaakrævede og derfor uden reel Betydning. For det andet skal jeg tillade mig at spørge, om den højtærede Minister er rede til at lade de to forskellige Udstykningsprincipper, der er nedlagt henholdsvis i den almindelige Udstykningslov og i Loven af 4. Oktober 1919, blive prøvet Side om Side under fuldkommen lige økonomiske Vilkaar paa alle Omraader, saaledes at ogsaa Renteburden bliver ens i begge Tilfælde paa det Tidspunkt, da Bruget etableres.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa spørge, hvorfor der ikke samtidig med disse Forslags Fremsættelse er forelagt Rigsdagen det Forslag til Revision af den almindelige Udstykningslov, som det i Lov af 1. Juli 1927 er paalagt Ministeren at fremsætte i Samlingen 1929—30, altsaa indeværende Samling. Det forekommer mig, at naar vi nu har skullet drøfte Jordlovsforslag her i saa mange Dage, og det er fastsat, at vi skal have et Forslag frem om denne Lovs Re-

vision, havde det været bedre og mere betimeligt, om Ministeren samtidig havde fremsat sit Revisionsforslag.

Dette er, hvad jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister om; Ministerens Besvarelse deraf vil være afgørende for, hvorvidt det skal blive muligt at faa en saglig Forhandling af de Forslag, her foreliggende.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister var, da han talte her i Tinget foreleden, for at bruge et mildt Udtryk, meget uheldig. Den højtærede Minister havde omtrent ganske glemt, at der eksisterer et Parti i det høje Ting, der hedder det konservative Folkeparti.

Nu skal jeg ikke gaa stærkt i Rette med den højtærede Minister, for jeg gaar ud fra, at det var en Ubehændighed, der bevirkede, at hans Tale formede sig, som den gjorde. Den højtærede Minister glemte i Begyndelsen af sin Tale at sige, at med det ærede Medlem, der havde talt for det konservative Folkeparti, havde han tidligere som Minister drøftet hele dette Spørgsmaal, drøftet det meget indgaaende; derfor vilde han jo i Virkeligheden kunne sige det samme til det ærede Medlem i Aar som sidst, da man drøftede denne Sag, og han vilde derfor i Dag udelukkende holde sig til det ærede Medlem, der talte for Venstre, som nu var kommet ind paa samme Principper og Tankegang, som det ærede Medlem Hr. Ulrich forrige Gang var inde paa.

Saa havde den højtærede Minister sagt, hvad der burde være sagt, naar han vilde holde sin Tale i den Form, han holdt den i. Det gjorde Ministeren ikke, men jeg er overlegen nok til at tilgive ham denne hans Form.

Derimod var der en anden Ting, jeg ikke saa godt kan tilgive ham, og det var, at han tillod sig at betragte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Ordfører ogsaa for det konservative Parti. Jeg ved ikke, med hvilken Ret den højtærede Minister fremsætter en saadan Udtalelse. Jeg kan forsikre Ministeren om, at det konservative Folkeparti til enhver Tid skal vide at møde med Ordførere i de forskellige her i Tinget forelagte Sager, Ordførere, som kan klare sig alene og ikke behøver at ty til andre Partier for at faa Hjælp.

Ministeren maa jo vide, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maaske en Gang har haft en Chance for at faa en vis Indflydelse paa konservativ Politik og det konservative Folkeparti, men da det var Tid, forskertsede han ganske den Chance,